



کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی

عمران ، معماری ، شهرسازی و محیط زیست ایران

سوم دی ماه ۱۳۹۵ - تهران

National Conference of new research and training,
civil engineering, architecture, urbanism and environment of Iran

بررسی حاشیه نشینی در کشورهای جهان سوم

منا گمار^{*1} ، مریم لویمی²

1- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر ایران-ملایر

2- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر ایران-ملایر

چکیده

گسترش فیزیکی نابسامان و بی رویه ی شهرها یکی از مشکلات شهر و شهرنشینی جهان سوم در دوران معاصر می باشد؛ به طوری که طی فرآیندی مداوم محدوده های فیزیکی و فضاهای کالبدی شهر در جهات عمودی و افقی به لحاظ کمی و کیفی رشد می یابد و اگر این روند سریع و بی برنامه باشد به ترکیبی نامتناسب از فضاهای شهری مشکل زا خواهد انجامید . لذا یکی از علل شکل گیری این روند و همچنین یکی از مهمترین پیامدهای آن حاشیه نشینی شهری است . حاشیه نشینی پدیده ای است اجتماعی و به عنوان معضل اجتماعی مورد توجه جامعه شناسان شهری و سایر علوم مربوط به شهرسازی قرار گرفته است. حاشیه نشینی شهری که شاید همزاد شهر و شهرنشینی باشد، در شرایط امروزین ابعاد بزرگ تری یافته و یکی از مسائل مهم کشورها، به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته ، محسوب می شود. معضل حاشیه نشینی یا سکونت گاه های غیررسمی در بخش عظیمی از کشورهای جهان، به ویژه در کلان شهرهای قاره آسیا و آفریقا و آمریکای جنوبی، گریبا نگیر مدیریت شهری می باشد. در تحقیق حاضر وضعیت حاشیه نشینی در چندین مورد از کشورهای جهان سوم و همچنین در ایران مورد بررسی قرار می گیرد و در آخر مجموعه ای از راهکارهای ساماندهی مطرح شد و معیارهایی برای ارزیابی این راهکارها در کشورهای مورد مطالعه جهان سوم در نظر گرفته شد سپس پیشنهاداتی در جهت کمک به حل مشکلات موجود در خصوص حاشیه نشینی در کشور ایران ارائه میگردد.

کلمات کلیدی: کشورهای جهان سوم ، شهر ، شهرنشینی ، حاشیه نشینی

1- مقدمه

* نویسنده رابط: monagomar65@yahoo.com